

Tilvirkningen, er jo et andet Spørgsmaal. Endvidere maa det jo vel erindres, at det indenlandske Røesukker svarer ikke en Alcijs af 9,4, men som jeg tror det ærede Medlem bemærkede, svarer det kun 9,4 med Fradrag af 8 pCt., altsaa 8,65, trods sin store Sukker- rigdom, en Sukkerrigdom, der naaer op til 96 pCt., og jeg tror endogjaa 97 pCt. rent Sukker (Broberg: Polariseret Sukker, ikke rent Sukker). Altsaa vil det sees, at man der for en Alcijs, der nærmere sig til Tolden for de ringeste Sukkere, har til Jarintilvirkning et meget sukkerrigt Sukker, rigere paa Sukker end Kolonialsukker, der indføres til 9,4, og det forekommer mig, at det altsaa vil have en afgjørende Betydning for Bestemmelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Nedsættelse i Tolden paa det sirupholdige Kolonialsukker er nødvendig for Jarintilvirkningen, at man veed, i hvilket Forhold der til den indenlandske Jarintilvirkning, man tænker sig, kan benyttes af disse billige danske Naasukkere. Jeg kalder dem billige, naturligvis med Hensyn til Alcisens Forhold til Sukkerholdigheden, ikke absolut billige efter Prisen i Handel og Wandel, som jeg ikke kjender. Saa Meget er jo i hvert Fald uimodsigeligt, at her ikke er Spørgsmaal om at bevare en bestaaende dansk Industri. Det, der her er Spørgsmaal om, er, om man ved en Forandring i Toldpositionen skal søge at fremkalde en ny Industri eller ialtsald en ny Retning i den gamle Industri, og jeg ser ikke rettere, end at medens man bør være meget forsigtig med at formindste den nuværende Beskyttelse for de Industrier, der ere tilstede heri Landet, maa man paa den anden Side ogsaa være meget forsigtig med gjennem Forandringer i Toldpositionerne at søge at fremkalde nye Industrier eller Retninger deri, og i hvert Fald maa man, før man gjør det, have det fuldstændigt rent og klart liggende for, at den Forandring, der forlanges, ogsaa er nødvendig. Jeg tror ikke, at det er lykkes det ærede Medlem, at føre saadanne afgjørende Beviser; ialtsald maa jeg udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke er bleven overbevist om Nødvendigheden af at foretage de af det ærede Medlem foreslaaede Forandringer, for at en Jarintilvirkning her i Landet skal kunne lykkes. Derjom de samme Argumenter og Beregninger fremkom til Støtte for et Forlangende om ikke at formindste den nuværende Beskyttelse for en bestaaende Tilvirkning, vilde jeg være meget tilbøielig til at slutte mig til det ærede Medlem og sige, at Bevisbyrden for, at Beskyttelsen bør formindstes, paalaa dem, der foreslog det, men i dette Tilfælde paaligger Bevisbyrden

for, at en Nedsættelse er nødvendig ligeledes Forlagsstillerne. Medens jeg altsaa ikke kan erkende, at det er godtgjort, at den foreslaaede Nedsættelse paa Position 140 er nødvendig for at fremkalde en fremtidig Jarintilvirkning her i Landet, vil jeg bestemt hævde, at de foreslaaede Nedsættelser nødvendigvis maa virke paa den hidtidige Sukkerraffinaderivirkning her i Landet i Retning af større Beskyttelse, end Lovforslaget ellers vilde give. Det ærede Medlem anførte blot, at der ikke kunde være Tale om at bruge disse mørkebrune eller næsten sorte Manillasukker til at tilvirke raffineret Melis og Candis, altsaa hvad der hører til Position 138, idet det ærede Medlem angav, at Sukkerindholdet i det Sukker, som mest anvendes dertil, nemlig Java Sukker, var saa betydeligt større end i det mørke Manillasukker, at man vilde behøve 160 Pfd. Manillasukker for at kunne udvinde det samme som af 100 Pfd. Javasukker, og deraf drog det ærede Medlem da den Slutning, at det ikke kunde betale sig at bruge de simple Sukkere til Raffinering. Jeg maa tilstaa, at jeg studiede, dengang det ærede Medlem afsluttede sine Udtalelser om disse forskellige Sukkere paa denne Maade, thi jeg ser ikke rettere, end at der er et Moment, der spiller en ligesaa stor Rolle som Forholdet mellem disse Sukkeres Sukkerholdighed, og det er deres Pris. Det ærede Medlem har vel gjort opmærksom paa, at det lyse Javasukker havde et betydeligt større Sukkerindhold end det mørke Manillasukker, men dermed er jo ikke sagt Noget af væsentlig Betydning med Hensyn til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det betaler sig bedst at bruge det Eine eller Andet, thi det, som det væsentligt kommer an paa, er dog, til hvilken Pris det rene Sukker i hvert af disse Sukkere erhverves, og derom udtalte det ærede Medlem sig slet ikke. At det ærede Medlem ikke kan have ganste Ret i sin Paastand om, at disse Sukkere ikke med Fordel kunne bruges af Raffinaderierne, forekommer mig at fremgaa deraf, at der af disse afstrækkende mørke Sukkere dog indføres her i Landet over 2½ Millioner Pfd., og dersom disse ikke bruges i Raffinaderierne, saa gad jeg egentlig nok vide, hvad de da bruges til, thi at de ikke gaa umiddelbart ud i Konsumen, tror jeg vil være temmelig klart. Skulde Noget være i Tvivl derom, saa antager jeg, at det ærede Medlem selv har overbevist Thinget herom ved Forevisning af Proben. Jeg tror neppe, at Noget vil have set Sukker af den Farve, det ærede Medlem præsenterede, blive anvendt til umiddelbar Konsum, men naar det ikke bruges til umiddelbar Konsum, saa maa det